

lede Art, naar han forinden Auktionsvilkårens Vedtagelse har foretaget Udlæg deri, og de med saadant Udlæg forbundne Omkostninger skulle i saa Fald medregnes under de Omkostninger, som det paalægges Køberen at udrede, se § 27, 2det Stykke“.

Af Justitsministeren:

Til § 22.

3) I næstsidste Stykke tilføjes som et nyt Punktum: „Paa den anden Side kan selvfølgelig ingen Panthaver derved, at den pantsatte Ejendom sættes til Tvangsauktion, tvinges til at modtage Betaling, førend hans Fordring efter de almindelige Regler er forfalden“.

Til § 33.

4) I 2det Stykke, 3dje og 4de Linie: efter Ordene „, med mindre Appel paa Stedet erklæres,“ tilføjes: „og paa Forlangende Sikkerhed stilles for det ved Auktions Udsættelse forvoldte Tab“.

Til § 38.

5) Sidste Stykke udgaar.

Til § 49.

6) I Stedet for sidste Punktum sættes: „Til Auktionsomkostningerne henregnes endvidere ved Tvangsauktioner over faste Ejendomme Udgifter ved disses Bestyrelse og Drift efter Udlæget indtil det endelige Salg, for saa vidt den, der har udredt dem, har Krav paa Andel i Købesummen“.

Lovforslagets Foragraffer, de stillede Vændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Nellemann):

Som jeg ved denne Sags første Behandling tillod mig at bebude, har jeg stillet nogle Vændringsforslag, som jeg vil tillade mig at anbefale til det ærede Ting. Jeg skal til nærmere Forklaring af disse sige nogle Ord. Det første Vændringsforslag til § 2 gaar ikke ud paa andet end at tydeliggøre, hvad der var Meningen og er Meningen med denne Bestemmelse. Det er klart, at naar der i 3dje Linie her staar brugt Udtrykket: Jurisdiktion, kan dermed kun være ment Landjurisdiktion, thi ellers vilde man komme

til et saadant urimeligt Resultat, at for Eksempel Gods, der var udlagt i Roskilde, kunde sælges i Kjøbenhavn. Det er naturligvis ikke Meningen. Meningen er, at det skal være en Landjurisdiktion. Dernæst er der i samme Paragraf en anden lille Vændring, der naturlig maa gøres, for at Meningen kan rammes, og det er, at der maa betegnes, hvilket Sted i Jurisdiktionen der skal regnes fra, naar man vil tale om den nærmeste Købstad eller Handelsplads. Dette Sted bør vistnok være det Sted, hvor Udlæget er fæst. Jeg antager ikke, at der har været nogen egentlig Tvivl om, at dette var Meningen, og jeg tror derfor, at dette Vændringsforslag kun gaar ud paa tydeligere at udtrykke, hvad man altid har ment med Paragraffen.

Det næste Vændringsforslag til § 22 gaar ud paa udtrykkelig i Lovforslaget at udtale — hvad jeg for øvrigt altid har ment var Meningen, men som der dog maaske kunde være Grund til at udtale noget bestemt — nemlig at den Omstændighed, at en Ejendom sættes til Tvangsauktion, ikke skal medføre, at nogen Panthaver er forpligtet til at modtage Betaling, førend dette efter almindelige Regler kunde forlanges af ham, altsaa førend hans Fordring kan betragtes som forfalden efter Lovgivningens almindelige Regler. Det er et Spørgsmaal, som jo har været drøftet blandt Jurister blandt andet paa det nordiske Juristmøde her i Kjøbenhavn forrige Aar, hvorledes Stillingen egentlig her bliver, et Spørgsmaal, som navnlig har været fremkaldt ved den faldende Rentefod. Om det maaske end ikke gør sig saa meget gældende for Døjeblikket, har der været i alt Fald for et Par Aar siden en Periode, hvor det, naar en Panthaver havde betinget sig en Rente af 5 eller 4½ pCt., var ham magtpaaliggende ikke at blive nødt til at modtage sine Penge før Tiden, og der kunde altsaa opstaa Spørgsmaal om, hvorledes hans Stilling blev i Tilfælde af Tvangsauktion. I Sverige, hvor man opfatter Tvangsauktionen som medførende en Slags partiel Konkurs, en Slags Konkurs med Hensyn til den Ejendom, som er Genstand for Tvangsauktion, har man i naturlig Konsekvens heraf betragtet Forholdet saaledes, at alle Panthaverne ere nødsagede til at modtage deres Penge, og der har derfor Mlemperne derved ogsaa vist sig tydeligere. Men her til Lands er Forholdet et andet, idet nemlig den nugældende Ret selvfølgelig aldrig kunde lede til et saadant Resultat; og det her foreliggende Lovforslag heller ikke, da det jo ikke etablerer noget, der kan kaldes en partiel Konkurs,